

Поштовани господине Вукадиновићу,

Као што Вам је познато, на дан Преподобног Јустина Ћелијског, 14. јуна, у Манастиру Светог Архиђакона Стефана у Сланцима, основан је нестраначки Покрет за одбрану Косова и Метохије. У одбрани светиња, народа и државе од погубне политике српских власти, окупила су се нека од водећих имена наше културе, припадници различитих политичких струја и странака. По мом мишљењу, у нашој историји нема много примера оваквих, надстраначких окупљања и ове врсте спремности да се, у критичним тренуцима, на себе прими заједничка, јавна, грађанска одговорност.

Очекивали смо да ће, на самом почетку, док се циљеви и методи деловања не буду сасвим разјаснили, бити расправа и неслагања. Ипак смо остали затечени непријатељством са којим су нас дочекале и власт и опозиција. Поред осталог, на сајту *Н ова српска политичка мисао*

19. јула објављено је писмо адресирано на моје име, као заступника Покрета за одбрану Косова и Метохије, препуно оптужби, којим је Марко Јакшић поднео оставку на чланство у Покрету. Интерна преписка је, тако, доспела до сајта НСПМ.

Истог дана објављен је, уз дозволу аутора, и одговор Часлава Копривице у коме су, уместо сумњичења, изнесене чињенице. То је, потом, у интерној преписци, учинило и Председништво Покрета. Иако сам у Јакшићевом писму оптужен за најразличитија непочинства, нисам хтео да се јавно оглашавам, да не бих продубљивао постојеће поделе и да Покрет не би био увучен у партијске сукобе. Одговорио сам му у оквиру преписке чланова Скупштине Покрета за одбрану Косова и Метохије.

Исте оптужбе поновила је, међутим, и Драгана Трифковић у тексту своје оставке, објављене 26. јула у *Новој српској политичкој мисли*. Пошто је, очигледно, упркос привидној неозбиљности због бесмислених квалификација и оптужби, реч о поновљеном покушају да се чињенице замене измишљотинама, шаљем Вам текст својих интерних одговора Марку Јакшићу и Драгани Трифковић. Иако то првобитно нисам намеравао, верујем да сам, упорним изношењем неистина, на то принуђен. Из мојих писама, као и из писма Часлава Копривице, видеће се шта се заиста догодило и ко је изазвао овај штетни сукоб. Верујем да ће се брзо сазнати и зашто је то учињено.

Мислим да је овој непријатности ипак дат превелики значај. У Председништву Покрета остају Слободан Самарџић, Богољуб Шијаковић, Мило Ломпар, Милош Ковић и Часлав Копривица. Међу 75 чланова Скупштине налазе се Епископ умировљени захумско-херцеговачки Атанасије, архимандрит Андреј, игуман Манастира Светог Стефана у Сланцима, академици Матија Бећковић, Данило Баста, Часлав Оџић, Милосав Тешић, Јован Делић, генерали Божидар Делић, Бранко Крга, Радован

Окупљање и одбрана, или подела и хортикултура

Пише: Милош Ковић
недеља, 26 јул 2020 18:10

Радиновић, Сениша Боровић, министар спољних послова СРЈ Живадин Јовановић, професори универзитета Слободан Антонић, Митра Рељић, Валентина Питулић, Милан Брдар, Александар Липковски, Игор Вуковић, Александар Јовановић, Јован Попов, Слободан Владушић, Александар Милановић, Рада Стијовић, Александар Ћорац, Александар Ђикић, музичар и адвокат Феђа Димовић, редитељ Данило Бећковић и многи други.

Следи текст мојих писама Марку Јакшићу и Драгани Трифковић.

Поштовани господине Јакшићу,

Немам много тога да додам на оно што су у одговору на текст Ваше оставке на чланство у Покрету написали Председништво и Часлав Копривица.

Истине ради, подсетићу Вас на Ваш досадашњи допринос Покрету у који сте се својевољно и без икакве присиле, учланили. Нисте сачекали ни да се он заснује и почне са радом, а већ сте ме јавно, у медијима сумњичили, креативно и стваралачки читавајући у моје изјаве оно што никада нисам изговорио, нити написао. Када сам то демантовао и дословно цитирао оно што сам рекао, нисте осетили потребу ни да се извините.

